

gøres noget fra Statens Side for at fremme en Udvikling, der kan give Arbejde og Indtægter til Landets Indbyggere. Derfor synes jeg, Staten godt kunde have imødekommet dansk Fiskeriforenings Andragende om 1 Mill. Kr. aarlig i 5 Aar, thi det er ikke Tilskud, her er Tale om, men kun Laan til Anskaffelse af større Fartøjer, Laan, hvorved der ikke synes at være nogen stor Risiko, eftersom Laanets Størrelse kun maa blive $\frac{2}{3}$ af Værdien af de nye Fartøjer, der anskaffes. For de 500 000 Kr., som her foreslaas, kan der jo ikke anskaffes ret mange større Fartøjer. Men da, saa vidt jeg kan se, dette Beløb kun foreslaas bevilget en Gang for alle, og man altsaa maa kalde det et Forsøg — jeg tror ogsaa, det i Folketinget blev udtalt af den højtærede Landbrugsminister, at det var et Forsøg —, og da den højtærede Landbrugsminister i Dag har ytret noget om, at man, hvis Forsøget lykkes, hvis det giver et heldigt Udfald, kan tales ved senere og faa et større Beløb bevilget til Laan til Anskaffelse af saadanne Fartøjer, kan jeg tiltræde Forslaget og skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og villig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg kan udtale min bedste Tak til Ordførerne, fordi der fra alle Sider er givet Tilslutning til Forslaget, saaledes at det kan forventes, at det vil kunne vedtages enstemmigt i dette høje Ting, ligesom Tilfældet har været i det høje Folketing. Den eneste Indvending, der er blevet fremført mod Forslaget — og den er jo kommet fra flere Sider —, er, at det ikke er vidtgaende nok, at Beløbet er for lille, der burde være givet en større Bevilling. Det er ogsaa nævnt, at man skulde have imødekommet Dansk Fiskeriforening helt og fuldt. Jeg maa herom sige, at jeg tror, Forholdene i al Almindelighed er saaledes, at vi baade indenfor Regering og Rigsdag først og fremmest maa have den Interesse at varetage, hvad der hedder Statens finansielle Interesse. Tiderne er jo ikke til, at man kan indføre Nybevillinger i stort Omfang, samtidig med at man erkender, at det er nødvendigt at foretage store Besparelser og Nedsættelser paa en Række Omraader, hvor vi tidligere har været enige om at anse Statens Medvirken for nødvendig. Det forekommer mig da, at vi ogsaa ved et Forsøg, som det med Rette er blevet kaldt, som det, her er Tale om, gør vel i at erindre os, at vi ikke har en uudtømmelig Statskasse at øse af, heller ikke naar det drejer

sig om Laan, og at vi først og fremmest bør gaa frem med Varsomhed i saa Henseende.

Hvad jeg her siger om Ydelse af Laan til Anskaffelse af Fiskerifartøjer, gælder i endnu højere Grad, naar det drejer sig om direkte Tilskud til forskellige Havneanlæg. Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) drog dette Forhold meget stærkt frem og mente, at der burde sættes mere Fart paa, større Beløb ind ved forskellige Ombygningforetagender og Nyanlæg af Havne. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte lokale Spørgsmaal, som det ærede Medlem omtalte — jeg mener ikke, det egentlig hører hjemme ved Behandlingen af dette Lovforslag —, men herom kun sige, at naturligvis er det ikke rigtigt og forsvarligt at standse ethvert Foretagende af denne Art. Det er noget, som maa overvejes og prøves, og de Anlæg maa fremmes, som det vilde være uforsvarligt at udsætte. I al Almindelighed tror jeg dog, det maa siges, at det er meget store Beløb, der af Statskassen er blevet anvendt til Havneanlæg, og der er jo ogsaa en Grænse for, hvad Staten kan overkomme. Tiden er af den Beskaffenhed, at den opfordrer alle os, som har Ansvar for Statens Økonomi, til at iagttage den allerstørste Forsigtighed. Jeg kalder det ekstraordinært at yde Støtte udover det normale og ganske særlig ekstraordinært at yde Støtte udover det normale, naar vi befinder os under Forhold, hvor Nedsættelse af Bevillinger er en bydende Nødvendighed. Det er altsaa den Omstændighed, at det forekommer mig rigtigt at støtte dette Foretagende, der for mig har været afgørende for Fremsettelsen af det foreliggende Forslag. Men jeg mener rigtig nok, at en Bevilling paa 5 Mill. Kr. til noget nyt uden Sikkerhed for, at der overhovedet er Brug for saa stort et Beløb, selv om det skulde anvendes over 5 Aar, vilde være urimelig under de forhaandenværende Forhold. Jeg bebrejder ikke Dansk Fiskeriforening, at den har fremsat Ønske derom, men jeg tror, det er rigtigt, at man her gaar frem med Forsigtighed, og jeg gaar ogsaa ud fra, at man fra alle Sider vil støtte Forslaget, saaledes som det foreligger.

Josiassen: Jeg kan fuldt ud give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at man maa tage Hensyn til alle foreliggende Forhold, ogsaa de finansielle, men jeg maa mene, hvad jeg ogsaa fremhævede før, at naar Staten Gang paa Gang bevilger Til-